

1883-12

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sora

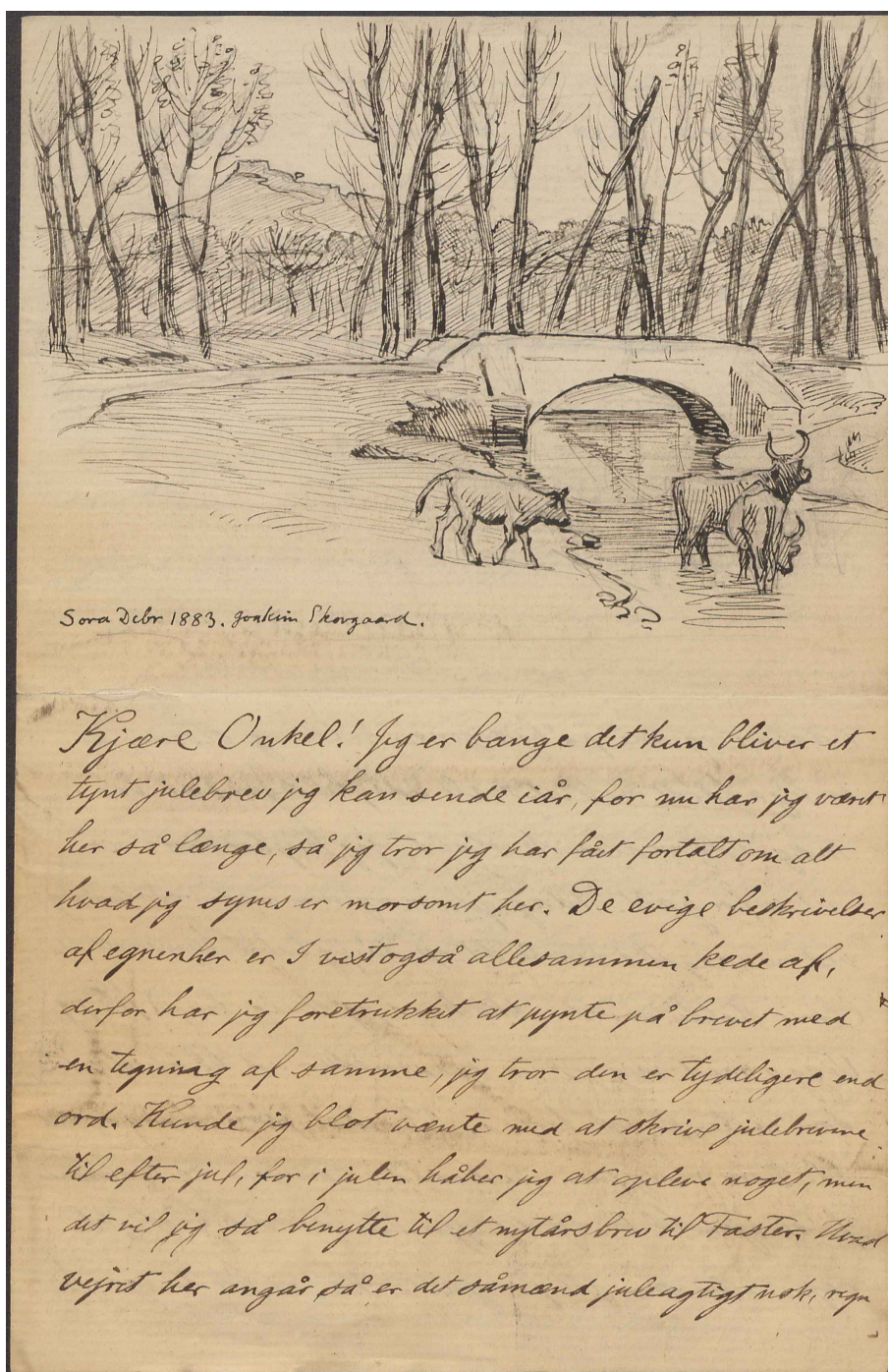
Arkivplacering:
Mappe 17 nr. 46

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.
Tegning af kvæg ved flod.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

1892

i dalene og over på bjærgene, kulde og storm; det
er lige hårdt nok at male ude, heldigvis er her en
mageløs malerisk stald, jeg kryber ind i når
det er for galt. I dag gik morgenen med vrøvl, og
ved middagstid blæste det op, så jeg tabte humøret, så
(for i stalden var der ikke hvad jeg skulde bruge) fik jeg
Viggo med mig på en spadseretur ud til Phillipson,
som maler langt herfra. Ph. er et jern, har gået ud
kl. 9 om morgenen med mad i lommen og kommer
først hjem kl. 6, og det gjør han når det blot ikke
regner eller snes alt for galt. Nå, vi gik da, og vej

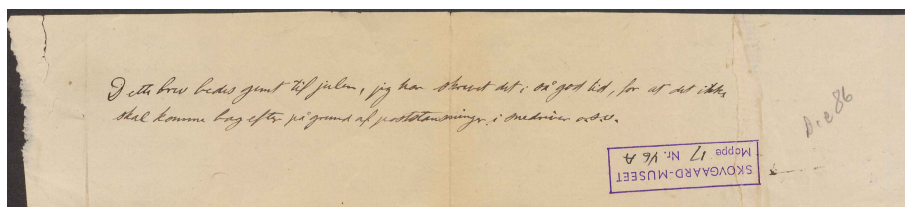

var køn nok, men så begyndte det at regne, så
vi var liges ved at vende om. Vi nåede dog til Ph.,
han stod og klemte på og vilde have os til at gå op
til den bjerg. Du ser på bakketoppen i baggrunden af tegning-
en; (den er mærket på bagsiden) det havde vi dog ikke mod
til i det vejr, du ser den ligger et godt stykke borte og højt
oppe på en bakke. Kort fra hvor Ph. står, tegnede jeg
den tegning hvorefter den her i brevet er lavet; det regnede
så stregerne flød ud. Så vendte vi om, og fik godt
vejr på hjemturen. Nu er de fleste blade af træerne,
det gjør at man kan se meget videre om end i sommer,
dermed kommer nyheder og nye skønheder til deres
ret. Man arbejder for resten godt, når kilden stiger
fingrene og farven, der kommer virkelig et eget liv i
maleriet, man har tankerne så forstrækkelig godt samlet,
og man forfalder ikke til ængstelig arbejden. Nu er jeg kro-
nens hos Viggo, hans stue er den hemmelige, vi har hængt
tæppe for den utætte dør, lagt matte på fajantegulvet,
lagt aviser på de kolde marmorbordplader og trøbt
andre aviser om benene, stillet bordet hen i den hemmelige
krog og tændt vor pragtfulde lampe. Her sidder da så vi
og jeg og kryber sammen, jeg for min del tænker på hyggelige
stuer hjemme ved juletid, med stort bål i kachelovnen og
fuldt af alle i hjemmet. Vi har nok i kaminen, men

kem i spisesalen, og når man skal male ude er det
 ikke godt at vandre sig til Ovnsvarme inde. Vi har en
 meget grimagtig Tam skovskade, den sover sommetider
 inde hos mig, og falder så ireglen ned af stolen når jeg
 hen på morgentunden vender mig i min knagende seng.
 At den sover inde hos mig ligger i, at den trænger til fedt og
 so, for at dens hale og ene vinge kan vokse ud. Halen var
 godt på vej, til den ene side havde den to fjer som strukket,
 men nu på det sidste har den forløst dem, så den er atter
 stumpet. Den kan gribe brødmulerne man kaster til den,
 og den holder meget af at få føden rakt med munden, ja nu
 er den kommen så vidt, at den nok vil spise sine ager på
 mit kne, men den klatter gyoclig meget, derfor har den sin
 egen stol inde hos mig med et papir over. Skulde jeg gå i
 detalien, kunde jeg fylde dig et brev med bare trekk af dens karakte,
 men du har vist nok af dette, den er os til megen glæde på denne
 triste årstid. Jeg har dog heldigvis endnu en del at læse,
 Viggo har slægt alt hvad vi havde, så han nu kun kan
 sidde og længe efter lektüre — dog nej, nu tog han fat i David
 Copperfield for vist blot gang; han må kunne den udenad.
 Ja nu lev vel og glædelig, glædelig jule til eder alle sammen,
 god vinter må blive mild og I må holde eder raske, for
 Fasten er vel kommen sig. Ja når I bare må være raske, får
 I nok en fradilig, hyggelig jul. Din hengivne
 Jonhies Skovgaard.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

